

Şudur ki Ehli Sünnet ve Cemaat (Allah çalışmalarını şükranla layık eylesin), Hayrul Beşer'in (s.a.v.) ashabı ara-sındaki çekişmeleri, sürtüşmeleri güzel bir yorumla mana-landırırlar ve onların heva ve teassubtan uzak olduğuna inanırlar. Çünkü onların nefisleri Hayrul Beşer'in (s.a.v.) sohbetinde tertemiz oldu, kalb sahaları düşmanlık dan, hilebazlık ve kötü düşüncelerden temiz ve pak oldu. Bu babda son söz şudur ki, ashabın herbiri için görüş ve ictihad olunca, her bir müctehid için kendi ictihadına göre amel etmesi vacib olunca, bazı işlerde mecburi görüş ayrılığın-dan dolayı çekişme ve muhalefet ortaya çıktı. Onlardan her birisinin kendi görüşüne tabi olması isabet oldu, hakkı bulmak için ihtilafları ittifak gibi oldu. (Heva heves ve nefsi emmareye tabi olmak için değil.)

Rafiziler Hz. Ali'ye karşı gelip onunla savaşanları tek-fir ederler, onlar hakkında çeşitli taan ve çirkin sözler söy-lerler.

Ashabı kiram bazı ictihadî işlerde peygamberimize (s.a.v.) muhalefet edip onun hilafına hüküm ver-meleri sabit olunca ve bu muhalefetleri kötülenmeyip azar edilmeyince vahyin inmesi anında onlara (ashaba) yasaklama gelme-yince; Hz. Ali'ye ictihadî işlerde ihtilaf etmelerinden dolayı nasıl tekfir edilirler. Muhalifler levm edilip azarlanmazlar, nasıl olsunki zira onlar ehli islâmın çok büyük bir toplulu-ğudur, Ashabı kiramın en yücelerindendir, onların bazısı cennet ile müjdelenmiştir. Onları tekfir etmek ve onlara dil uzatmak basit bir iş değildir. "Ağızlanndan çıkan kelime ne büyük oldu". Zira muhalifler, dinin ve şeriatın yarısına ulaşan miktardadırlar. Onlara taan edilir ve dil uzatılırsa di-nin yarısından itimad kalkar.

Bu din büyüklerine nasıl dil uzatılır. Zira hiç kimse onardan birisinin rivayetini red etmedi ne Hz. Ali'nin ne de diğerlerinin (rivayetini red etmedi) Kur'an-ı Kerîm'den sonra en sağlam kitab olan Sahihi Buharî (şia bunu kabul eder). (Bu fakir şia büyüklerinden Ahmed-i Tibetî isimli şahıstan, "Buharî kitabı kitabullahtan sonra en sahih kitab-dır" söylediğini işittim)'de Hz. Ali'ye muvafık olanla rın ve muhaliflerin rivayetleri vardır. Hadis rivayetinde Hz. Ali'ye muvafakat ve muhalefet tercih sebebi yapılmadı. Nasıl ki Hz. Ali'den rivayet ettiyse, Hz. Muaviye'den de rivayet etmiştir. Şayet Muaviye'de ve rivayetinde kusur kokusu ol-saydı, onun rivayetini kitabına asla koymazdı. Aynı şekilde selefden hadis nakil eden muhaddislerden hiç birisi hadis rivayetinde Hz. Ali'ye muhalifeti noksanlık sebebi yapmadı.

Bilinmesi lazım gelen şeylerdendir ki Hz. Ali'nin (r.a.) ihtilaflı işlerin tamamında haklı olması gerekmez, bu kesin söylenmez, muhaliflerinin hata üzere olduğu kesin söy-lenmez fakat bu muharebelerde hak Hz. Ali Efendimiz tarafında idi.

Tabiinden evvelki asır uleması ve müctehid imamlar ihtilaflı hükümlerin pek çoğunda başkasının mezhebinin seçtiler, Hz. Ali'nin mezhebi ile hüküm etmediler. Şayet hak onun tarafında kesin belli olsaydı onun hilafına asla hüküm edemezlerdi. Tabiinden olan içtihad sahibi kadi Şüreyh Hz. Ali'nin mezhebi üzere hüküm etmedi, oğlu olduğu için Hz. Hasan'ın babasının lehine şahitliğini kabul etmedi. Mücte-hidler kadi Şüreyhin bu fetvasını aldılar ve onunla amel edip

İkinci Makam:

Yazar Mustafa Tezel
Salı, 05 Ağustos 2008 10:39 -

oğlun baba lehine şahitliğine izin vermediler.

Hz. Ali (r.a.)' nin görüşünün hilafına olan meseleler pek çoktur. İnsafla inceleyene gizli kalmaz. Tafsilat getir-memiz uzatmayı icab ettirir. Hz. Ali'nin muhaliflerine itiraz etmeye imkan yoktur ve onlara dil uzatıp lanet edilmez.